

Ugedagene

Ugedagene vilde ogsaa engang slaae sig løs, komme sammen og holde Gilde. Hver Dag var iøvrigt saa optaget, at de, Aaret rundt, ikke havde Fritid at raade over; de maatte have en aparte heel Dag, men den havde de da ogsaa hvert fjerde Aar: *Skuddagen*, der lægges i Februar for at bringe Orden i Tidsregningen.

Paa *Skuddagen* vilde de altsaa komme sammen til Gilde, og da Februar er Fastelavns-Maaned, vilde de komme carnevalsklædte efter hvers Fornemmelse og Bestemmelse; spise godt, drikke godt, holde Taler og sige hverandre Behageligheder og Ubehageligheder i ugeneert Kammeratskab. Oldtidens Kæmper kastede hverandre, ved Maaltiderne, de afgnavede Kjødbeen i Hovedet, *Ugedagene* vilde derimod dænge hverandre over med Mundgodt af Brandere og skarnagtige Vittigheder, som de kunne falde i uskyldige Fastelavns-Løier.

Saa var det *Skuddag*, og saa kom de sammen.

Søndag, Formand for Ugedagene, traadte op i sort Silkekappe; fromme Mennesker vilde troe, at han var præsteklædt til at gaae i Kirke; Verdensbørn saae, at han var i Domino for at gaae paa Lystighed, og at den blussende Nellike, han bar i Knaphullet, var Theatrets lille røde Lygte, som sagde: »Alt er udsolgt, see nu til at I more Eder!«

Mandag, ungt Menneske, i Familie med *Søndagen*, og særligt hengiven til Fornøielse, fulgte efter. Han forlod Værkstedet, sagde han, naar Vagtparaden trak op.

»Jeg maa ud at høre *Offenbachs* Musik; den gaaer mig ikke til Hovedet og ikke til Hjertet, den kriller mig i Been-Musklerne, jeg maa dandse, have en Sviir, faae et blaat Øie at sove paa og saa tage fat paa Arbeidet næste Dag. Jeg er Nyet i Ugen!«

Tirsdag #: Tyrns Dag, Kraftens Dag. –

»Ja, det er jeg!« sagde *Tirsdag*. »Jeg tager fat paa Arbeidet, spænder Merkurs Vinger paa Kjøbmandens Støvler, seer til i Fabrikkerne om Hjulene ere smurte og dreie sig, holder over at Skrædderen sidder paa Bordet og Brolæggeren paa Brostenene; hver passe sin Dont! jeg holder Øie med det Hele, derfor møder jeg i Politi-Uniform og kalder mig *Politirsdag*. Er det en daarlig Brander, forsøg I Andre at give een, der er bedre!«

»Saa kommer jeg!« sagde *Onsdag*. »Jeg staaer midt i Ugen. Tydsken kalder mig Hr. *Mittwoch*. Jeg staaer som Svend i Boutiken, som Blomst midt imellem de andre ærede Ugedage! Marschere vi Alle op, saa har jeg tre Dage for, tre Dage bag, det er som en Æresvagt; jeg maa troe, at jeg er den anseeligste Dag i Ugen!«

Torsdag mødte klædt som Kobbersmed med Hammer og Kobberkjedel, det var hans Adels Attribut.

»Jeg er af den høieste Byrd!« sagde han, »hedensk, guddommelig! i Nordens Lande er jeg kaldt op efter *Thor*, og i Sydens Lande efter *Jupiter*, som begge forstode at tordne og lyne; det er blevet i Familien!«

Og saa slog han paa Kobberkjedelen og beviste sin høie Byrd.

Fredag var klædt ud som ung Pige og kaldte sig *Freia*, ogsaa til en Forandring *Venus*, det kom an paa Sprogbrugen i de Lande hvor hun traadte op. Hun var iøvrigt af en stille, blid Charakter, sagde hun, men i Dag flot og fri; det var jo *Skuddag*, og den giver Frihed for Qvinden, da tør hun, efter gammel Brug, frie selv og behøver ikke at lade sig frie til.

Løverdag traadte op som gammel Huusholderske med Kost og Renselses-Attribut. Hendes Liv-Ret var Øllebrød, dog forlangte hun ikke, at den ved denne festlige Leilighed skulde sættes med paa Bordet for dem Alle, men kun at hun maatte faae den, og hun fik den.

Og saa bænkede *Ugedagene* sig.

Her ere de nedtegnede alle syv, brugbare for Tableauer i Familiekredse; der kunne de gives saa morsomme, man mægter det, vi give dem her kun som en Spøg i *Februar*, den eneste Maaned, der faaer en Dag i Tillæg.